

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 133/2015
10.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Е.К., због кривичног дела крађа из члана 203. став 2. у вези става 1. КЗ у вези чл. 33. и 30. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Е.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу Кв 200/14 од 07.02.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 396/14 од 07.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног Е.К. поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу Кв 200/14 од 07.02.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 396/14 од 07.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу Кв 200/14 од 07.02.2014. године одбијен је као неоснован захтев окривљеног Е.К. за изрицање јединствене казне по правноснажним пресудама Основног суда у Нишу Кв 1393/10 од 06.12.2010. године и Основног суда у Нишу К 1614/05 од 07.03.2006. године.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 396/14 од 07.05.2014. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног Е.К. и пресуда Основног суда у Нишу Кв 200/14 од 07.02.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени Е.К., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 438. став 1. тач. 6, 8, 9 и 11. ЗКП, члана 438. став 2. тачка 1, 2 и 3. ЗКП, члана 439. тачка 2. ЗКП, чл. 440, 441, 477, 476, члана 475. тачка 3, члана 473. став 1. тачка 6. и члана 211. ЗКП, са предлогом који произилази из садржине захтева да Врховни касациони суд правноснажне пресуде преиначи тако што ће му изрећи јединствену казну затвора по правноснажним пресудама Основног суда у Нишу Кв

1393/10 од 06.12.2010. године и Основног суда у Нишу К 1674/05 од 07.03.2006. године.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. и 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног Е.К., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног Е.К. је недозвољен.

Наиме, како је одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, то је Врховни касациони суд нашао да окривљени није овлашћен да сам поднесе захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке, већ да је овлашћен да то учини искључиво преко свог браниоца, због чега је захтев за заштиту законитости окривљеног Е.К. као недозвољен одбацио.

Руковођен изнетим разлозима, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.**

**Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.**